

Srđan Valjarević

**FRIC i
DOBRILA**

■ Laguna ■

Copyright © 2021, Srđan Valjarević

Copyright © ovog izdanja 2021, LAGUNA

*Potrebno mi je veoma mnogo dobrog raspoloženja i
filozofije da se ovde ne bih izgubio.*

Ludvig Vitgenštajn, 10. avgusta 1914.

SADRŽAJ

Povratak u staru, dobru nevolju	9
Sada konačno znamo: ceo svet je bolestan!	39
Inercija je majka besmisla	69
Promene su neminovne, makar i na nekoliko dana	93
Stiže jesen, ostrašćenost je i dalje najkraći put do tupoumlja	113
Ko ne oboli nije svetski čovek	145
Ljudi su poslali jasnu poruku: sve nam je sumnjivo! . . .	171
Konačno je dokazano: ne postoji ispravan način življenja, spavanja, hodanja	207
<i>O piscu.</i>	227

**POVRATAK U STARU,
DOBRU NEVOLJU**

ŽIVOT U SRBIJI

Posle dvadesetak godina provedenih u Švajcarskoj, u malom mestu Rajnfeldenu, blizu Bazela, Dobrila i Gojko i njihov sin Mate vratili su se u domovinu, u Beograd. Kupili su manji stan od četrdeset kvadrata na Konjarniku, uselili su se i tu mirno žive. Jedna soba, kuhinja sa trpezarijom i kupatilo. Dobrila i Gojko primaju švajcarsku penziju, ne rade ništa, ni Mate ne radi ništa, u Bazelu je završio srednju školu, nije želeo da se odvoja od roditelja, nije bilo razloga, tek je napunio trideset godina. U Rajnfeldenu su i Gojko i Dobrila radili, prvo se Dobrila zaposlila u jednoj školskoj ustanovi kao spremačica, tu je radila desetak godina i jednoga dana se sapplela o gajtan usisivača i strovalila niz stepenice sa petog pa onda četvrtog i trećeg sprata. Od tada prima invalidsku penziju. Gojko se zaposlio kao građevinski radnik, u početku, a onda kao moler, radio je oko četiri godine a onda su se merdevine zanjihale dok je farbao plafon, prozor je bio otvoren, i sa merdevina je pao pravo kroz prozor sa drugog sprata zgrade u izgradnji. Od tada prima invalidsku penziju. Jednoga jutra je otišao do Bazela i kad se vratio, rekao je

Dobrili: „Promenio sam ime, sad se zovem Fric, prezime mi je isto.“ Spustio je fasciklu sa papirima na sto. „Što si promenio ime?“, pitala je Dobrila. „Nije skupo“, rekao je. „Što nisi i prezime promenio?“, pitala je Dobrila. „To neću, moje staro srpsko prezime nije na prodaju“, odgovorio je Gojko. „I sad treba da te zovem Fric?“, pitala je Dobrila. „Tako je“, odgovorio je Gojko. „Dobro“, rekla je Dobrila i nastavila da radi ono što je do tada radila, menjala je kanale na te-veu. „Što ne pitaš zašto Fric?“, pitao je Gojko. „Jebe mi se, iskreno“, rekla je Dobrila. Gledali su u te-ve. Onda je došao Mate i rekao: „Hteo bih da podelim nešto s vama, vraća mi se u Srbiju.“ „Što?“, pitali su Fric i Dobrila. „Vaše dve invalidske tamo su kao šest dobrih plata, tu ja vidim svoju šansu“, rekao je Mate. „Ti bi da nemaš nijedan radni dan u životu?“, pitali su Fric i Dobrila. „Tako je“, rekao je Mate. I tako su se svi troje vratili u Srbiju, podigli kredit, kupili stan i mirno žive na Konjarniku. Jednoga dana su sedeli ispred te-vea Fric i Mate, Dobrila se obukla i rekla: „Idem napolje.“ Fric je pitao: „Je l' imamo nešto za večeru?“ Dobrila je rekla: „Kad, jebote, kad?! Ne mogu sve da stignem.“ I izašla je napolje. Fric i Mate su nastavili da gledaju te-ve. Onda je Mate rekao: „Imam sve što nam treba. Ajmo u grad“. Onda su Fric i Mate otišli u grad, prošetali se malo, i onda stali uz jedan zid zgrade da se odmore. Gledali su ljude kako prolaze. Fric je rekao: „Daj.“ Mate je zavukao ruku u džep, izvadio džoint i zapalio ga. „Evo ga“, rekao je Mate. Onda je Fric uzeo džoint i pušio. Odmarali su se tu neko vreme. Onda je Mate rekao: „Evo su, stižu Ravni tabani.“ Onda je Fric rekao: „Daj još jedan, ne ide mi se sad nigde.“ Mate je izvadio džoint i pripalio ga. Onda je Mate pitao: „Još nisam shvatio zašto ih zoveš Ravni tabani?“ Tu se Fric okrenuo prema njemu i govorio mu na uvo: „To ti je jedno pleme iz

stripa o Indijancu Umpah Pahu. Ali nije to sad bitno, nego što ne mogu ovde da shvatim ko su Krvave košulje?“ Onda je Mate rekao: „Idem da nam kupim po šveps.“ Mate je otišao i vratio se sa dva švepsa, Fric je pušio džoint i rekao: „Evo ti, vidiš, piše 'Stop krvavim košuljama.'“ Onda je Mate rekao: „Nisu to plemena, nego su to demonstracije protiv vlasti koja je kriva što je jednom političaru razbijena glava, pa mu je krv isflekala košulju. Daj mi džoint.“ Onda se Fric zamislio. Mate je pušio i pio šveps. Fric je otpio gutljaj biter lemona i pitao: „Pa to je protiv ovog predsednika?“ Mate je rekao: „Tako je.“ Fric se onda opet okrenuo ka Matinom uvetu: „Pa je l' oni znaju da je taj čovek u totalnom kurcu? Slušao sam ga jednom kad je pričao na te-veu kako prezire elitu i nekog profesora sa filozofskog fakulteta, ali i Meril Strip.“ Onda je Mate pitao: „Što nju?“ Fric je rekao: „Gde znam.“ Onda je Mate izvadio još jedan džoint. Ali onda je rekao: „Eno je Dobrila.“ Fric je pitao: „Gde?“ Mate je rekao: „Među Ravnim tabanima.“ Onda je Fric rekao: „Vidi je. Sirota Dobrila. I ona više ostavka, ostavka... sirota Dobrila.“ Mate je rekao: „Evo ti.“ Fric je uzeo džoint i rekao: „Pa je l' ona stvarno misli da će poglavica Krvavih košulja koji mrzi Meril Strip da ode tek tako sa teritorije Ravnih tabana?“ Onda je Mate rekao: „Ne verujem da misli. Jutros sam nam spremio tri džointa i malo belog da imamo.“ Tu je Fric pitao: „Kakve to veze ima?“ Mate je rekao: „Nema mi belog.“ Fric je otpio gutljaj švepsa, zagledao se u Dobrilu i rekao: „Srbijo, najebala si.“

PRIPREMA ZA DOČEK

Bio je trideset prvi decembar, utorak, deset sati pre podne. Fric i Dobrila su se izležavali u svojoj sobi. Dobrila je gledala te-ve, Fric je gledao nešto na mobilnom, Mate se izležavao u trpezariji. Tamo je bio njegov krevet, odmah uz trpezarijski sto, a oko stola stolice, šporet, frižider, set tiganja na zidu. Televizor je bio uključen i tu kod njega, on je gledao i u televizor i u mobilni. Onda je iznenada grunula muzika, najglasnije moguće. Dobrila je skočila iz kreveta i vrisnula: „Majkooo mojaaaa!“ Mate je u trpezariji skočio iz kreveta i vrisnuo: „Jeeeebeem ti!“, Fric je leškario u krevetu, držao je mobilni, muzika je prestala, samo je rekao: „*Vaterlo*. Aba. Tražim pesmu da mi bude zvono na mobilnom.“ Dobrila se vratila u krevet, rekla je: „Jesi ti budala“, pokrila se do brade i nastavila da gleda te-ve. I Mate se vratio u krevet, rekao je: „Barem kad bi to utišao malo“, nastavio je da gleda u mobilni i u te-ve. Dobrila je pitala: „Mate, šta ti gledaš?“ Mate je dobio iz trpezarije: „Ništa posebno, menjam kanale, gepardi jure neke krave, Ronaldo kupio sat od milion evra, Srbi ne daju verske objekte u Crnoj Gori, Donald Tramp opet jede

govna.“ Fric je rekao: „Deset i pet, tačno.“ Dobrila je rekla: „Kad bi Mate bar nešto uzeo da čita.“ Fric je rekao: „Polako, nema ni trideset godina.“ Dobrila je rekla: „Nije njemu loše, živi od naše švajcarske invalidske, ne radi ništa.“ Fric je rekao: „Bolje ne može. Nije ni nama loše.“ Dobrila je nastavila da gleda te-ve. Opet je grunula muzika, najglasnije moguće. Dobrila je skočila iz kreveta i vrisnula: „Božeeeee!“ Mate je u trpezariji skočio iz kreveta i vrisnuo: „Leb ti jeeeebeeeem!“ Fric je rekao: „*Triler*. Majkl Džekson. Možda ovo namestim.“ Dobrila se vratila u krevet i promrmljala: „Jesi ti moron.“ Mate se vratio u svoj krevet u trpezariji i dobio: „Utišaj to bar malo.“ Leškarili su svi tako neko vreme. Dobrila je onda pitala: „Mate, šta ti gledaš?“ Mate je rekao: „Ništa posebno, menjam kanale, gepardi jedu krave, Mesi je zadovoljan u Barseloni, predsednik Srbije ima čudesan plan za dve hiljade dvadeset i petu godinu u Srbiji, Putin dogovorio razmenu zarobljenika sa Ukrajinom.“ Dobrila je rekla: „Izgleda da se naš Mate ovde u Srbiji baš zainteresovao za politiku.“ Fric je rekao: „Deset i dvadeset, tačno.“ Dobrila ga je samo pogledala, navukla jorgan i nastavila da menja kanale na te-veu. Leškarili su svi tako još neko vreme. Onda je opet grunula muzika, najglasnije moguće. Dobrila je skočila iz kreveta i viknula: „Tataaaaa...!“ Mate je u trpezariji skočio iz kreveta i vrisnuo: „Bežiii!“ Fric je gledao u svoj mobilni i rekao: „*Raspućin*. Boni Em. Ovo neću.“ Dobrila se vratila u krevet, pokrila se, i promrmljala je: „Koja si ti budala.“ Mate se vratio u krevet i promrmljao: „Što nam to radiš?!“ Leškarili su svi tako neko vreme. Dobrila je onda pitala: „Mate, šta ti gledaš?“ Mate je rekao: „Ništa posebno, menjam kanale, hijene jedu ostatke krava, Nejmar se ugojio pa su u *Pari Sen Žermenu* ljuti, premijerka Srbije kaže da je njoj i njenoj ženi beba sve promenila u životu, Kim Džong

Un uvodi vojne i diplomatske kontramere.“ Dobrila je rekla Fricu: „Kim Džong Un? Otkud njemu Kim Džong Un? Je l' ti kažem, zagrejao se za politiku. Premijerka ima bebú, predsednik ima plan, prati šta se dešava sa verskim objektima u Crnoj Gori, zna šta rade i Kim Džong Un i Putin i Tramp, vidiš da pokriva sve.“ Fric je gledao u svoj mobilni i rekao: „Petnaest do jedanaest, tačno.“ Onda su svi ležkarili u svojim krevetima još neko vreme. Onda je opet grunula muzika, najglasnije moguće. Dobrila je skočila iz kreveta i vrisnula: „Dostaaaaa!“ Mate je skočio iz kreveta i urliknuo: „Aaaahhhhhh!“ Fric je gledao u svoj mobilni i rekao: „*Seks mašin*. Džejms Braun. To ću da stavim.“ Dobrila se vratila u krevet i ćutala je. Mate se vratio u krevet i ćutao je. Fric je rekao Dobrili: „Pitaj Matu šta sad gleda?“ Dobrila je pitala: „Što?“ Fric je rekao: „Pitaj ga.“ Dobrila je pitala: „Mate, šta sad gledaš?“ Mate je rekao: „Ništa. Isključio sam te-ve.“ Fric je rekao: „Jedanaest je tačno. Znao sam. Sat vremena mu treba da ga izdrka.“

VLASNIČKO LUDILO

Dobрила je sedela za stolom u trpezariji, pila je kafu, pušila i listala neki časopis. Mate se izležavao na krevetu u trpezariji, pušio je i gledao fudbalsku utakmicu na televiziji. Fric je stajao naslonjen na ram prozora i gledao na ulicu. Padala je kiša, bilo je predveče, smrkavalo se. Fric je zavukao ruku u džep, izvadio paklu cigareta, stavio jednu u usta, napravio dva-tri koraka do stola, uzeo upaljač, pripalio cigaretu, spustio upaljač na šporet, opet se naslonio ramenom na ram prozora i nastavio da gleda napolje. Dobрила je pitala: „Mate, je l' ti ideš negde večeras?“ Mate je rekao: „Ne znam.“ Fric je gledao na ulicu i pušio, onda je rekao: „Nema nikog napolju.“ Onda je Dobрила ustala od stola, uzela upaljač sa šporeta i vratila se za sto, zapalila cigaretu i nastavila da lista časopis. Onda je Fric pitao: „Mate, šta gledaš?“ Mate je rekao: „*Njukasl-Vulverhempton* nula nula.“ Onda je Mate ustao i prišao stolu kod Dobrile, uzeo je upaljač, vratio se do kreveta, zapalio cigaretu, i izvalio se. Onda je Fric pitao: „Dobрила, je l' ideš negde sa Ravnim tabanima večeras?“ Dobрила je rekla: „To je subotom, sredom nemam ništa.“ Onda je Mate pitao Frica:

„Je l' ti ideš na par špricera večeras?“ Dobrila je rekla: „Ne ide.“ Fric je rekao: „Ne idem.“ Onda se Fric opet zagledao kroz prozor na ulicu i rekao: „Ima jedna stvar koju ne mogu nikako da razumem kod vas dvoje.“ Dobrila je pitala: „Koju stvar?“ i nastavila da lista časopis. Mate je rekao: „Jedan nula za *Njukasl*. Koju stvar?“ Fric je prišao Mati i sa kreveta uzeo upaljač, zapalio je cigaretu i rekao: „Zašto vas dvoje nikada nemate svoj upaljač?“ Dobrila je zaklopila časopis i pogledala u Frica. Mate je uzeo daljinski i utišao ton na te-veu. Fric je ponovio: „Zašto, ali zašto vas dvoje nikada nemate svoj upaljač?“ Dobrila je skočila od stola: „O, evo ga! Sad će monolog! Idem ja napolje da prošetam!“ Mate je skočio iz kreveta, isključio te-ve i obuo patike: „Majko moja! I ja moram napolje, da prošetam!“ Fric je stajao nasred trpezarije i gledao u zid: „Zašto vam je to tako teško, zašto? Zašto vam je teško da imate svoje upaljače, ali zašto? Zašto moram po ceo dan da idem od jednog do drugog po svoj upaljač? Zašto moram da ga uzimam od vas kad je to moj upaljač? Zašto moram da ga tražim po stanu? Zašto mi otimate moj upaljač? Zašto mi ga oduzimate? Zašto moram uvek da brinem za svoj upaljač? Za svoju imovinu? Za svoje vlasništvo?“ Dobrila je oblačila jaknu i otključavala vrata: „Idem, vidimo se!“ Mate je izgurao Dobrilu, stavio je kapu na glavu i dobacio: „Nemojte da me čekate!“ Fric je i dalje govorio i gledao u zid: „Zašto vi mislite da je moj upaljač zajednički upaljač? Zašto vi mislite da možete tek tako da uzimate moj upaljač? Da ga prisvajate? Zašto mi ne ostavite na miru moj upaljač koji sam kupio da bih sebi zapalio cigaretu?“ Dobrila i Mate su izleteli iz zgrade u kojoj su stanovali i zastali na trotoaru. Mate je vezivao pertle na patikama. Dobrila je proveravala u tašni da li je sve ponela. Mate je pitao: „Zašto je toliko osetljiv na upaljač?“ Dobrila je rekla: „Dešava mu se. Celoga života ima taj neki

čudan odnos prema upaljačima. To mu je kao neka njegova svetinja, uvek mora da se zna da je to njegovo vlasništvo. A i nije samo to, nego mu se pije špricer, a grize ga savest ako popije puno, pa onda mora da pauzira i da gleda televiziju, i onda ga hvata to ludilo.“ Mate je pitao: „A zašto je toliko zapeo za taj jebeni upaljač da je njegovo vlasništvo?“ Dobrila je rekla: „Pa gde znam to?!“ Onda se Fric pojavio na prozoru sa čašom špricera u ruci. Dobrila i Mate su pogledali gore ka njemu. Fric je dobacio: „Dobrila! Mate! Živeli! Ja ne delim ni sa kim svoje svetinje! Ni sa kim! Živeli vi meni!“

FLAMBIRANA SRBIJA

Bilo je deset sati pre podne, Dobrila je sedela na stolici u trpezariji i vezivala pertle na patikama koje je obula. Fric je sedeo za stolom u trpezariji i gledao te-ve. Mate se izležavao na krevetu i gledao u svoj mobilni. Dobrila je rekla: „Nedelja je danas, sportski dan.“ Fric je ćutao, Mate se nasmejao nečemu što je video na mobilnom. Dobrila je rekla: „Ajde, idemo, dogovorili smo se da nam je ova nedelja sportski dan.“ Fric je isključio te-ve i pitao: „Dokle idemo?“ Dobrila je rekla: „Kalemegdan, sedam kilometara, to nam je dovoljno.“ Fric je pitao: „Koja je tačka sedmi kilometar?“ Dobrila je rekla: „Sahat-kula.“ Fric je obuo levu patiku i vezivao pertlu: „A posle?“ Dobrila je rekla: „Spustimo se do pristaništa pa prošetamo pored reke.“ Fric je rekao: „Pakao.“ Mate je pogledao u Frica: „Što?“ Fric je rekao: „Onako.“ Dobrila je pitala Matu: „Ajde s nama? Šta ti imaš danas?“ Mate je rekao: „Ne mogu sa vama, evo čitam neke recepte, hoću da skuvam sebi ručak.“ Fric ga je pogledao, pa je rekao: „Pakao.“ Dobrila je pogledala u Frica: „Što?“ Fric je rekao: „Onako.“ Onda je Dobrila pitala Matu: „Šta ćeš da skuvaš?“ Mate je rekao:

„Ne znam još, čitam recepte.“ Fric je onda obuo i desnu patiku i vezivao pertlu. Mate je onda rekao: „Uau, palačinke u šatou, možda to spremim.“ Dobrila je oblačila gornji deo trenerke, pogledala je u Frica i rekla: „Možda bi mogli da prošetamo i do Ušća malo.“ Fric je vezivao čvor i pogledao prvo u Dobrilu, pa u Matu, pa se zagledao u pertlu. Mate je onda rekao: „Uau, kaneloni sa piletinom, možda to ipak spremim.“ Dobrila je zakopčala gornji deo trenerke i rekla: „Čekaj da pogledam na mobilnom koliko je kilometara odavde do Muzeja savremene umetnosti.“ Fric je vezao pertle i sedeo je i gledao u patos. Mate je gledao u mobilni i rekao: „Uau, taljatele sa pečurkama, to bih ipak mogao.“ Dobrila je gledala u mobilni i rekla: „Opa, do Ušća ima tačno osam kilometara, to nije strašno, možda je to bolje.“ Fric je sedeo na stolici i gledao u patos. Mate je zapalio cigaretu, gledao je u mobilni i kažiprstom pipkao po ekranu. Dobrila je skinula gornji deo trenerke, zapalila je cigaretu, sela za sto, uzela mobilni i kažiprstom prelazila po ekranu. Fric je sedeo na stolici, podigao je glavu i pogledao kroz prozor. Onda je Mate povukao dim, istresao pepeo od cigarete u pepeljaru i rekao: „Uau, vidi ovo, ovo bih mogao, musaka od karfiola.“ Onda je Dobrila gurala prstom po ekranu mobilnog, u drugoj ruci je držala cigaretu i pušila, i onda je rekla: „A vidi ovo, do Ade devet kilometara, i tamo još malo, to je deset.“ Onda je Fric ustao sa stolice, protegao noge, uzeo cigaretu, zapalio je i vratio se na stolicu. Sedeo je i pušio i gledao kroz prozor. Fric je duboko uzdahnuo. Mate je rekao: „Uau, piletina u sosu od senfa, to bih mogao.“ Dobrila je povukla dim cigarete i onda je ugasila, pipnula je po mobilnom i rekla: „Do Zemuna tačno dvanaest, sve lepo pored Dunava, to bi bila prava stvar.“ Fric je ustao, skinuo je i pantalone i džemper, obukao gornji deo pidžame i izvalio se u krevet i uključio te-ve. Gledao je

Animal planet. Mate je rekao: „Uau, jagnjeći kotleti.“ Dobrila je rekla: „A do tornja na Avali četrnaest kilometara, to bi bio rekord.“ Fric je isključio te-ve, okrenuo se ka zidu i rekao: „Pakao majko moja, pakao, život u Srbiji, nikad se ovde ništa neće promeniti.“ Mate je pogledao u Frica, pa u Dobrilu, pa je pitao: „Šta mu je?“ Dobrila je rekla: „Gde znam.“ Mate je onda rekao: „Uau, flambirane banane!“

KAD USTANE KNJIŽEVNIK

Bila je nedelja, napolju oblačno ali suvo, osam i petnaest ujutru, Dobrila se probudila, pogledala oko sebe i videla da nema Frica na njegovoj polovini kreveta. Ustala je iz kreveta i iz sobe prešla u trpezariju. Tu je na krevetu spavao Mate, okrenut ka zidu, a u kuhinji je Fric stajao naslonjen na prozorsko okno, pušio je i gledao u daljinu ka Fruškoj gori. Dobrila je tiho pitala: „Šta radiš tu?“ Fric je rekao: „Pušim i gledam u daljinu ka Fruškoj gori.“ Dobrila je pitala: „Jesi dobro?“ Fric je odgovorio: „Ubi me nostalgija za Rajnfeldenom.“ Dobrila je rekla: „Ne lupetaj, mora da je nešto drugo.“ Onda je Fric pogledao ka Dobrili pa je rekao: „Kakva ti je to majica 'leba ti?“ Dobrila je bacila pogled niz sebe i pogledala u majicu: „Au vidi ovo, nisam ni gledala, uzela je sinoć iz Matinog ormara.“ Majica koju je Dobrila nosila bila je obična, bela, sa velikom fotografijom na kojoj je Ajnštajn bez ičega u ljubavnom zagrljaju sa golom Dženifer Lopez koja ima cigaretu u ustima. Fric je bledo pogledao u Dobrilu i rekao: „Je l' nije bilo ništa gluplje?“ Onda je Dobrila pogledala u njega pa je rekla: „Pa i ti briljiraš, pogledaj svoju.“

Onda je Fric pogledao u svoju majicu, i ona je imala sliku. Na njoj je bio Betoven bez ičega i sa cigaretom u ustima u ljubavnom zagrljaju sa Džulijom Roberts. Onda je Fric rekao: „Mate, budi se!“ Mate je izvirio ispod jorgana, podigao glavu i pitao: „Šta je bilo?“ Fric je rekao: „Kakve su ti ovo majice?“ Onda se Mate pridigao, spustio jorgan i videla se njegova bela majica. Na njoj je bio Alfred Hičkok sa cigaretom u ustima u ljubavnom zagrljaju sa Kristijanom Ronaldom bez ičega, sa cigaretom u ustima. Onda je Dobrila rekla: „Au, majko moja, al’ je ta odvratna!“ Mate je rekao: „Znam, pobrkao sam ličnosti.“ Fric je rekao: „Šta ti je ovo? Jesi sve majice ovako naštao?“ Mate je rekao: „One bele jesam, sve, a i kupio sam nam još desetak.“ Onda je Fric pitao: „A koja je ideja?“ Onda je Mate rekao: „Da izrazim protest protiv masovne zabrane pušenja i poskupljenja cigareta.“ Onda je Dobrila sela za trpezarijski sto i zapalila cigaretu: „Ja podržavam, samo da nas to ne košta previše.“ Fric je seo, zapalio cigaretu i rekao: „I ja podržavam, ima samo jedna stvar koja je gluplja od te.“ Onda je Mate pitao: „Koja?“ Fric je povukao dim i odgovorio: „Kad ustane srpski književnik.“ Dobrila je povukla dim i rekla: „Crnje od toga ne može.“ Mate je pitao: „Što?“ Dobrila je pušila i rekla: „Pekar može da se rokne.“ Mate je rekao: „Ne kapiram.“ Fric je rekao: „Obučar da se obesi.“ Mate je rekao: „Ništa vas ne kapiram.“ Dobrila je rekla: „Student da se zapali.“ Mate je rekao: „O čemu se radi?“ Fric je rekao: „Frizer da se izbode.“ Dobrila je rekla: „Moler s mosta da skoči.“ Mate je rekao: „Bar kad bi mi objasnili.“ Fric je rekao: „Krojač da se lekova naguta.“ Dobrila je rekla: „Poštar na bombu da sedne.“ Mate je rekao: „Pa što je to problem kad srpski književnik ustane?“ Fric je rekao: „Ma hirurrg makaze da proguta.“ Dobrila je rekla: „Vozač tramvaja pištoljem krajnike da pročisti.“ Fric je rekao: „Poslastičar

na ruci nož da naoštiri.“ Dobrila je rekla: „Vaspitačica u obdaništu vratne žile srpskom sabljom da počeše.“ Onda je Mate viknuo: „Dosta bre! Dosta! Ne kapiram vas ništa, što je problem kad srpski književnik ustane?“ Onda je Dobrila mirno rekla: „Niko, ali nikad niko, moj Mate, to nije ukapirao.“ Onda je Fric rekao: „Oдох ja napolje po senf.“ Onda je Mate bleđo pogledao u Frica, pa je i Dobrila bleđo pogledala u Frica. Onda je Mate pitao Dobrila: „Šta mu to znači?“ Onda je Dobrila rekla: „To mu znači da ga neće biti ceo dan i da će da pije špricere.“ Onda je Mate rekao: „Pa zar on nije prestao da pije?“ Dobrila je rekla: „Jeste, ali jednom do dva-put godišnje mu je muka od svega.“ Onda se Fric uhvatio za kvaku na vratima i onda je Dobrila viknula ka Fricu: „Nećeš me doma zateći!“ Onda se Fric trgnuo u hodniku i okrenuo se ka Dobrila: „Šta ti to sad znači?“ Onda je Dobrila rekla: „Ništa, gledala sam neku srpsku dramu na HRT-u.“